

I. Bakalářská práce, Jiří Sehnal, Umělecká tvorba rodina Süssnerů v německém a českém prostředí v druhé polovině 17. století /2007/

Vedoucí práce: PhDr. Martin Zlatohlávek PhD.

.....

Posudek vedoucího práce:

Autor této bakalářské práce popsal především sochařská díla, ale v omezeném rozsahu i architekturu, vztahující se k jménům rodiny Süssnerů, která pocházela z česko-německého pomezí z Ostrova nad Ohří. V úvodu zmínil dosavadní znalosti o těchto sochařích i o jejich dílech, jak je přinesla odborná literatura, a naznačil jejich rodokmen. Dříve než přistoupil k vlastnímu tématu práce, v krátké kapitole se věnoval současníkům Süssnerů, konkrétně sochařům působícím v druhé polovině 17. století v Čechách. Zde bychom mohli namítnout, že chybí takový krátký přehled o sochařích téže doby v Sasku a Braniborsku.

Celá práce je pak rozdělena do dvou hlavních kapitol: umělecká tvorba v německém prostředí a umělecké tvorba v českém prostředí. Zcela správně se pak soustředil na dva hlavní představitele této sochařské rodiny Jeremiáše a Konráda Maxe Süssnery. Sleduje jejich díla chronologicky, a to od počátečních fází v Drážďanech a v Oranienburgu k jejich zakázce pro křížovnícký kostel sv. Františka v Praze. Zde se pokusil odpovědět na otázku, kdo byl jejím prostředníkem, protože Süssnerové nikdy v Praze nebyli. Zcela správně navrhnul, že jím mohl být Georg Heermann, drážďanský sochař, činný tou dobou v Praze. Sochy bratří Süssnerů pro Prahu pak autor zhodnotil jako jejich vrcholnou tvorbu. Nakonec připojuje ještě práce Jana Kašpara, Matěje a Jeremiáše Süssnera v Zákupích, v Ostrově nad Ohří a v premonstrátském klášteře v Teplé v Západních Čechách. V tomto oddíle spekuluje, kdo je onen architekt Jeremiáš Süssner, pracující v Zákupích, zdali podle tradice saský dvorní sochař Jeremiáš, jemuž se věnoval v předcházejících kapitolách, anebo někdo jiný téhož jména, které se vícekrát objevuje v dobových pramenech. Přestože autor popsal řadu možností, chybí zde jeho názor, tj. ke které variantě se překlonoval sám.

U připojeného seznamu literatury a pramenů, bychom mohli namítnout, že by měl být rozdělen na Prameny a Literaturu. Práce je pak doplněna kvalitní obrazovou přílohou.

Autor se ve své práci věnoval především popisu uměleckých děl, pouštěl se i do jejich hodnocení, které však působí trochu archaicky, někdy až odvozeně. V zásadě však zvolil správný postup a stanovené téma zvládl. Přes dílčí výhrady tuto práci doporučuji k obhajobě.

V Praze ..... dne 24. 8. 2007

M. Zlatohlávek
.....
podpis vedoucího bakalářské práce